

Autorské právo se historicky vyvinulo v důsledku vynálezu knihtisku¹ a bylo také původně chápáno jako právo autora ke knize. Postupně se jeho dosah rozšiřoval i na jiné výsledky tvůrčí duševní činnosti člověka, a prodlužovala se také doba, po kterou byla autorovi garantována výlučná práva k jeho dílu.

S rozvojem informačních technologií a především sítě Internet se ovšem autorské právo, vycházející z historické reality doby svého vzniku, ocitá velice náhle² ve zcela nových podmínkách. Které jevy konkrétně provázely změnu naší společnosti na společnost informační, a znamenají tak mimo jiné zásadní výzvu pro systém autorského práva? Prvním takovýmto jevem, a zároveň předpokladem těch následujících, je digitalizace – naučili jsme se převádět do digitální formy více a více typů informací, jako je zvuk a obrazový záznam, a kódovat je pomocí nul a jedniček³. Takto digitálně zakódované informace je snadné rozmnožovat - vytvářet z nich kopie, a co je důležité, při procesu kopírování nedochází ke ztrátám dat. Znamená to, že se stírá rozdíl mezi originálem a kopií, neboť kopie není méně kvalitní než originál, je vlastně dalším originálem. Další bod spočívá ve vlastnostech šíření těchto digitálních záznamů pomocí počítačových sítí. Tento způsob šíření je totiž kromě toho, že je stoprocentně kvalitní také levný, velice rychlý a téměř bezpracný pro šířitele, takže přestává záležet na počtu příjemců. Data jsme schopni odeslat třeba milionům lidí v jediném okamžiku. Důležitou roli hraje také značná míra anonymity, kterou nám Internet poskytuje.